

Bilag 4.

RIGSADVOKATEN.

Sagsfremstilling.

1. Undersøgelsen mod landsretssagfører Glistrup blev indledet som følge af en indberetning fra Advokatrådet til justitsministeriet. Ifølge denne indberetning kunne Glistrup mistænkes for overtrædelse af aktieselskabsloven, ligesom der pegedes på oplysninger, der viste, at der desuden var mulighed for, at der forelå overtrædelse af skattelovgivningen. Denne indberetning blev modtaget i rigsadvokaturen den 16. marts 1972 og straks videresendt til 2. statsadvokat for København med anmodning om at iværksætte en undersøgelse.

2. Den revisionsberetning, der ledsagede indberetningen, viste i forbindelse med de indledende politimæssige undersøgelser, at der var grund til at antage, at Glistrup havde gjort sig skyldig i skattesvig og overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2.

På politiets begæring afsagde Københavns Byret derefter den 13. april 1972 kendelse om, at politiet skulle have adgang til at ransage hos Glistrup på hans privatadresse og hans tre kontoradresser, idet retten fandt, at han med føje var sigtet for skattesvig og overtrædelse af straffelovens § 296.

Herefter begyndte politiet med bistand af personale fra revisionsfirmaet E. Lundgaard Andersen en undersøgelse, der fortsat står på.

Den 25. april 1972 begærede politiet nogle dokumenter, som Glistrup ikke ville udlevere, beslaglagt, og byretten tog samme dag ved kendelse politiets begæring til følge. Denne kendelse påkærede Glistrup til Østre landsret, men frafaldt senere kæren.

Den 26. juni 1972 begærede Glistrup rettens afgørelse for, at politiets ransagning skulle ophøre. Der blev afsagt kendelse om, at politiet fortsat skulle have adgang til at ransage. Også denne kendelse kærede Gli-

strup til Østre landsret, der den 1. august 1972 stadfæstede kendelsen. Herefter foregik ransagningen på den måde, at politiet (revisionen) efter aftale med Glistrup rekvirerede nødvendigt materiale, der derefter omend med nogen forsinkelse blev udleveret af Glistrup og efter kopiering tilbageleveret. Denne arbejdsmetode, der komplicerede politiets arbejde, blev akcepteret for at undgå konfrontationer, der kunne betyde yderligere forsinkelser af en undersøgelse, der allerede da måtte antages at blive både besværlig og langvarig.

I efteråret 1973 opstod der imidlertid vanskeligheder med overholdelsen af denne aftale, idet Glistrup ikke længere efterkom anmodninger om udlån af materiale. Det var derfor nødvendigt at begære rettens kendelse for beslaglæggelse af de for undersøgelsens gennemførelse relevante dokumenter. Københavns Byrets kendelse om beslaglæggelse blev afsagt den 12. december 1973 og påkæret af Glistrup til Østre landsret, hvor afgørelsen af kæreområdet, som retten tillagde opsættende virkning, blev stillet i bero, efter at der i januar 1974 var opnået en aftale med Glistrup.

Det ved ransagningen fremskaffede materiale, suppleret med materiale indhentet bl.a. gennem skattemyndighederne i forskellige kommuner, skibsregistret og aktieselskabsregistret, har under hele efterforskningen været genstand for en revisionsmæssig bearbejdning med henblik på at fastlægge, om og i bekræftende fald i hvilket omfang Glistrup havde gjort sig skyldig i skattesvig ved at have meddelt urigtige og vildledende oplysninger om egne og klients indkomst- og formueforhold.

Undersøgelsen har tillige omfattet omstændighederne ved stiftelse af et meget